

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De ascensione [domini] lxvii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

res territi fugiant et a nostra infestatione desistant. Uexillum autem ibidem deferret propter representandam victoriam resurrectionis. et victoriam ascensionis christi qui cum magna preda celos ascendit. Unde per aera vexillum incedens est christus in celum ascendens. Et sicut vexillum quod in processione deferret multitudo fidelium sequitur: sic christum ascendente magna sanctorum collectio comitatur. Cantus autem qui ibi fuerit significant cantus et laudes angelorum. qui christo ascendenti obuiauerunt. et ipsum cum sua societate usque in celum cum multis laudibus perduxerunt. **I**n quibusdam autem ecclesiis et maxime in ecclesiis gallicanis consuetudo habetur. quod draco quidam cum longa cauda et inflata. plena seorsum palea vel aliquo tali. duobus diebus primis ante crucem et tercio cum cauda vacua post crucem defertur per quod significat quod in primo die ante legem. et in secundo sub lege. dyabolus in hoc mundo regnauit. in tercio autem die seorsum gratie per passionem christi de suo regno expulsus fuit. Rursus in ipsa processione omnium sanctorum pariter patrocinia postulamus. **Q**uare autem tunc sanctos rogamus plures cause sunt superius assignate. Sunt autem et alie cause generales. propter quas deus ordinauit ut sanctos oramus seorsum propter nostram inopiam. scilicet propter gloriam. et dei reuerentiam. Sancti enim vota supplicantiu scire possunt quod in illo eterno speculo intelligunt. quibus vel illis pertinet ad gaudium. vel nobis ad auxilium. Prima ergo ratio est propter nostram inopiam. et hoc vel propter inopiam quam habemus in mercedo. ut ubi nostra non suppetunt merita patrocinii aliena. Uel propter inopiam quam habemus in contemplando. ut qui non possumus summam lucem respicere in se. saltem in sanctis aspicere valeamus. Uel propter inopiam quam habemus in amando. quod plerumque imperfectus homo magis sentit se affici circa unum sanctum quam etiam circa deum. Secunda ratio est propter sanctorum gloriam. Uult enim deus ut sanctos inuocemus. ut dum per eorum suffragia quod petimus impetramus ipsos magnificemus. et glorificando collaudemus. Tercia ratio est propter dei reuerentiam. ut petens quidcum offendit. quasi non audeat ipsum in propria persona adire. sed amicum possit patrocinia implorare. In huiusmodi autem letantibus esset illud angelicum canticum frequentandum. Sancte deus. sancte fortis. sancte et immortalis miserere nobis. Refert enim iohannes damascenus. li. iiij. quod cum apud constantinopolim propter quandam tribulationem letanie fierent. quidam puer de medio populi in celum est raptus. et istud canticum ibidem edocuit. Deinde ad populum rediens illud angelicum canticum in conspectu populi decantauit. et mox omnis

tribulatio cessauit. In calcedonen. quoque synodo fuit istud canticum approbatum. Et concluditur ita damascenus. Nos autem dicimus quod per istud canticum demones recedant. Huius ergo canticum laus et auctoritas ex quatuor colligitur. Primo ex eo quod angelus illud edocuit. Secundo ex eo quod ad eius relationem illa tribulatio acquieuit. Tercio ex eo quod calcedonen. synodus illud approbauit. Quarto ex eo quod demones illud timent.

De ascensione domini lxxvii. A

Ascensio domini quadragesima die a resurrectione facta est. Circa quam ascensionem septem per ordines consideranda sunt. Primo unde ascendit. Secundo quare non statim post resurrectionem ascendit. sed tot dies expectauit. Tercio qualiter ascendit. Quarto cum quibus ascendit. Quinto quo merito ascendit. Sexto quo ascendit. Septimo quare ascendit. Circa primum notandum quod de monte oliueti versus bethaniam celos ascendit. Qui mons secundum aliam translationem dicitur mons trium luminum. Nam de nocte ex parte occidentis illuminabatur igne templi. quia erat ignis iugis in altari. Mane ex parte orientis primo exiciebat radios solis ante quam illuminaret ciuitatem. Habebat in superius copia olei quod est fomentum luminis. Et ideo dicitur mons trium luminum. In hunc igitur montem christus discipulos ire precepit. Nam in ipsa die ascensionis bis apparuit. semel. xi. apostolis comedentibus in cenaculo. Deinde tam apostoli quam alij discipuli. necnon et mulieres habitabant in illa parte iherusalem que dicebatur

mello. scz in mōte syon vbi dauid cōstruxerat sibi palaciū. Et erat ibi illud cenaculū grande stratus. in quo dñs pcepit sibi parare pascha. et in illo cenaculo tunc. xi. apostoli habitabāt. Ceteri autē discipuli et mulieres habitabāt arcūquaq; p̄ diuersa hospicia. Dum igit in illo cenaculo comederent. dñs eis apparuit. et incredulitatē eorū exprobrauit. Et cū comedisset cū eis et p̄cepisset vt in montē oliueti versus betbanā irēt ibidē eis itē apparuit ac indiscrete querentibus respondi. **E**leuatis manibus eis bñdixit. et inde corā eis in celū ascēdit. De loco autē ascensionis dicit sulphicius ep̄s hierosolimitanus. et habet in glo. Quia cū ibi postea edificata esset ecclesia locus ille in quo steterūt vestigia christi ascendētis nunq̄ potuit sterni p̄uimento imo resiliebāt marmora in ora collocantiū. Calcati etiā pulueris a dño hoc dicit esse documentum. q̄ vestigia imp̄ssa cernunt. et eandem ad huc speciem velut p̄ssis vestigijs terra custodit. **C**irca scdm̄ quare scz non statim ascendit vt resurrexit. sed p̄. xl. dies expectare voluit. Notandū q̄ hoc fecit. p̄pter tres rōnes. Primo. p̄pter resurrectionis certificationē. difficilius em̄ erat. p̄bare veritatem resurrectionis q̄ passiois: quia a prima die vsq; ad terciā vere poterat p̄bāre passio. sed ad veram resurrectionē p̄bandā p̄les dies requirebātur. Et ideo maius tēpus req̄rebat inter resurrectionem et ascensionem. q̄ inter passionem et resurrectionem. De hoc sic dicit leo papa in sermone de ascensione. Quadragenarius hodie dierū repletus est numerus: sacratissima ordinatiōe dispositus et ad vtilitatem n̄re eruditionis imp̄sus vt duza a dño in hoc spacio mora p̄sentie corp̄alis extēdit. fides resurrectionis documentis necessarijs munitur. Gratias agim⁹ diuine dispensationi et factoz patrum necessarie tarditati. Dubitatū est ab illis ne dubitaret a nobis. Scdo. p̄pter ap̄torū cōsolationē quia em̄ cōsolatiōes diuine sup̄abundant tribulationibus. et tēpus passiois fuit tēpus tribulationis ap̄torū ideo plures debuerūt esse dies isti q̄ illi. Tercio. p̄pter mysticā significationē. vt per hoc daret intelligi. q̄ cōsolatiōes diuine cōparant ad tribulatiōes sicut ann⁹ ad diē. dies ad horā. hora ad momētū. Qd̄ enī compent sicut annus ad diē. patz p̄ illud qd̄ legit ysa. lxi. Predicāre annū placabile dño. et diē vltiois deo n̄ro. Ecce p̄o die tribulatiōis reddit annū cōsolatiōis. Qd̄ autē cōparent sicut dies ad horā. patz p̄ hoc qd̄ dñs. xl. hora mortuus iacuit. quod fuit tribulatiōis. et p̄. xl. dies surgēs discipul⁹ apparuit. qd̄ fuit cōsolatiōis

Un̄ glo. xl. hora mortuus fuerat. p̄pter hoc. xl. diebus se viuere cōfirmabat. Qd̄ vero cōparent sicut hora ad momētū. insinuat ysa. liij. In momento indignatiōis mee abscondi facie meā etc. **C**irca terciū notādū qd̄ ascēdit primo potēter. qz p̄o p̄ijs viribus ysa. lxij. Quis est iste q̄ venit de edō etc. gradies in multitudine virtutis sue. Item io. Nemo ascendit in celū. scz propria virtute nisi qui descēdit de celo. filius hominis qui est in celo. Licet em̄ quasi in quodā globo nubis ascenderit. hoc tamen nō fecit q̄ nubis ministerio indigeret. sed vt per hoc ostēderetur qd̄ omnis creatura parata est obsequi creatori suo. Ip̄e em̄ potentia diuinitatis sue ascendit. Et in hoc notat differētia scdm̄ quod dicit in historia scolastica. xp̄i ad enoch et belyam. Nam enoch translat⁹ est. belyas subuectus est sed ihesus pp̄ria virtute ascēdit. Primus scdm̄ gre ḡ. p̄coitum generatus et gēuans. scdo generatus. sed nō generans. tercius nec generatus nec generans. Scdo ascēdit parēter quia vidētib⁹ discipulis. Un̄ dicit. Vidētibus illis eleuat⁹ est. Item io. xvi. Uado ad eū qui misit me. et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Glo. Ita palam vt nemo interroget qd̄ visu corp̄orali fieri cernat. Ideo em̄ illis vidētibus ascēdere voluit. vt ipsi testes ascensionis existerent. et naturā humanā in celum ferri gauderēt. et ip̄m sequi de siderarēt. Tercio letāter quia iubilatibus angelis. Unde ps̄. Ascēdit deus in iubilatione. Aug⁹. Ascēdente xp̄o pauet omne celum. astra mirant. plaudent agmina. tube sonāt et letis se admiscēt blanda modulamina choris. Quarto velociter ps̄. Exultauit vt gigas ad currendam viā. Valde em̄ velociter ascēdit. quādo tantū spaciū quasi in momento p̄currit. Refert em̄ rabimoyfes maximus ph̄us. qd̄ quilibet circulus siue qd̄libet celū cuiuslibet planete habet in spissitudine viā quingētorū annoz. idest spaciū tantū q̄tus posset aliq̄s ire via plana in quingētis annis. Et distantia inter celū et celū est similiter. vt dicit in via quingētorū annoz. Et ideo cum sint. viij. celi erit scdm̄ ip̄m a centro terre vsq; as concauum celi saturni. qd̄ est celū septimū. via septē miliū annoz. et septingētorū annoz. idest tantum spaciū quātum de via plana aliq̄s iret in septē milibus. dcc. annis si tantū viueret. ita qd̄ quilibet annus p̄ponat ex. ccc. lxx. diebus et iter cuiuslibet diei sit. xl. miliarium et qd̄libet miliare sit duozū miliū passus siue cubitoz. Hec rabimoyfes. Cū autē hoc verum sit deus sc̄t. hanc em̄ mensurationē ille nouit qui omnia fecit in numero pondere et mensura.

De ascensione Domini.

Iste igitur fuit magnus saltus. quem fecit Christus de terra in celum. et de hoc saltu et quibusdam alijs saltibus Christi sic dicit Ambrosius. Saltu quodammodo Christus venit in hunc mundum. apud patrem erat. et in virgine venit et ex virgine in presepe transiit. descendit in iordanem. ascendit in crucem. descendit in tumulum. surrexit e tumulo. et sedet ad dexteram patris. **C**irca quartum cum quibus se ascendit. Notandum quod ascendit cum magna preda hominum. et magna multitudine angelorum. Quod enim cum preda hominum ascenderit patet per illud quod dicitur in psalmo. Ascendisti in altum captivi captivitate etc. Quod autem ascenderit cum multitudine angelorum. patet per illas interrogaciones quas Christus ascendente minores angeli fecerunt maioribus. ut habet ysaia. lxiiij. Quis est iste qui venit de edom tin. ve. de bosra. Ubi dicitur glo. quod quidam angeli non plene cognoscetes misterium incarnationis. passionis et resurrectionis. videntes ascendere ad celos dominum cum multitudine angelorum et sanctorum hominum propria virtute. ipsum incarnationis. et passionis misterium admirant. et angelis comitantibus dominum dicunt. Quis est iste qui venit etc. Et in psalmo. Quis est iste rex glorie? Dionysius autem in li. angelice ierarchie. ca. vij. insinuare videtur. quod dum Christus ascenderet tres questiones ab angelis facte sunt. Primam fecerunt maiores angeli ad invicem sibi ipsis. Secundam fecerunt ipsi maiores Christo ascendente. Terciam fecerunt minores maioribus. Querunt igitur inter se maiores dicentes. Quis est ille qui venit de edom tin. etc. Edom sanguinea interpretatur bosra munita. Quasi dicat. Quis est iste qui venit de mundo sanguineo per peccatum. et munito per malitiam contra deum. vel qui venit de mundo sanguineo et inferno munito. Respondit dominus. Ego qui loquor iustitiam etc. Deo. ponit taliter litteram. Ego enim dicat disputo iustitiam et iudicium salutaris. In redemptione humani generis fuit iustitia. in quantum se factorum creaturam suam a domino alieno reduxit. et fuit iudicium in quantum dyabolum inuasorem alieni iuris. ab eo quem possidebat hominem potenter eiecit. Sed secundum hoc facit Dionysius questionem hanc. Cum ipsi superiores angeli sint deo proximi et immediate a domino illuminentur. quare ab invicem querunt. quasi ab invicem discere cupientes? Sed sic ipse solvit et commentator exponit. in eo quod interrogat significat se scientiam appetere. in eo autem quod primo inter se conferunt. demonstrant quod divinas in se perfectionem non audent pervenire. Apud se ergo primo interrogare deliberant. ne forte illuminationem que ipsis a deo fit. nimis festina interrogacione preveniant. Nec igitur questio non est doctrine inquisitio sed ignorantie confessio. Secunda questio est quam fecerunt

79
runt ipsi superiores angeli ad Christum dicentes. Quare ergo rubrum est indumentum tuum. et vestimentum tuum sicut calcanti in torculari. Dominus dicitur habuisse indumentum. id est corpus suum rubrum. id est sanguine cruentatum. ex eo quod dum ascenderet in corpore suo cicatrices habebat. Voluit enim cicatrices in corpore suo servare secundum quod dicitur beda. quinquaginta de causis. Sic enim sic. Cicatrices dominus servavit et in iudicio servaturus est. ut fidem resurrectionis astruat. ut per hominibus supplicando eas patri respiciat. ut boni quod misericorditer sint redempti videant. et reprobi quod ipsi sint damnati recognoscant. ut perpetue victoriae sue certum triumphum deferat. Huic ergo questioni dominus sic respondet. Torcular calcavi solus. et de genibus non est vir mecum. Et potest vocari torcular crux in qua tanquam in prelio sic pressus est. ut etiam sanguis effunderet. Vel torcular vocat dyabolum qui humana genus sic funibus peccatorum involvit et stringit. ut quicquid in eis spirituale erat exprimeret. et solum vinicia remaneret. Sed non bellator. torcular calcavit. vincula peccatorum dirupit. et in celum ascendens postmodum tabernaculum celi aperuit. et vinum sancti spiritus effudit. Tercia questio est quam fecerunt minores angeli maioribus dicentes. Quis est iste rex glorie? Quibus ille responderunt. Dominus virtutum ipse est rex glorie. De hac angelorum questione et aliorum convenientissime sic dicit Augustinus. Sanctificat divino comitatu immensus aer. et omnis illa volitans per aera demonum turba. Christo ascendente transfugit. Cui accurrentes angeli quos esset sciscitant dicentes. Quis est iste rex glorie? Quibus alij respondentes dixerunt. Hic est ille valde candidus et roseus. hic est ille qui non habuit speciem neque decorem. Infirmus in ligno fortis in spolio. Utilis in corpore sculo. armatus in prelio. fedus in morte. pulcher in resurrectione. Candidus ex virgine. rubicundus in cruce. fuscus opprobrio. clarus in celo. **C**irca quintum quo se merito ascendit. Notandum quod triplici merito ascendit de quo sic dicit biero. Propter veritatem. quia illa que per prophetas promiserat adimplesti. et mansuetudinem. quia sicut ovis pro vita populi immolatus. et iustitiam. quia non potestare sed iustitia eripuit hominem. et deducet te mirabiliter dextera tua. potentia siue virtus deducet te. hoc est in celum. **C**irca sextum quo se ascendit. Notandum quod super omnes celos ascendit. secundum quod dicitur ephe. iij. Qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes celos. ut adimpleret omnia. Super omnes celos dicitur. quia plures sunt celi super quos ipse ascendit. Est enim celum materiale. rationale. intellectuale. et supersubstantiale. Celum materiale

De ascensione Domini.

multiplex est. scz celum aereū. etbereum. olympiū igneū. spāerū cristallinū et empireum. Celū aut rationale est homo iustus: qui dicit celū ratione in habitatione diuine: quia sicut celū est sedes et habitatio dei scdm qđ dicit in ysa. lxvi. celus michi sedes est. sic aīa iusti scdm quod dicit in li. sap. aīma iusti sedes est sapientie. Ratione cōuersatiōis sancte. quia sancti p cōuersationē et desiderū semp habitant in celo. sicut dicebat apłs. Nostra puerfatio in celis est. Ratione opationis cōtinue. quā. sicut celū cōtinue mouet: sic et sancti p bona opera cōtinue mouent. **C**elū intellectuale est angelus. Angeli em̄ dicunt celus: quia instar celi sunt altissimi ratiōe dignitatis et excellētie. De quoz dignitate et excellentia dicit dyonysius in li. de diuinis noībus c. iij. Diuine mentes sunt sup reliqua existētia: et viuunt sup reliqua uiuentia et intelligūt et cognoscunt sup sensum et rationem: et plus qđ omnia existētia pulchrū et bonū desiderant et cōparticipāt. Scđo sunt pulcherrimi ratiōe nature et glorie. De quoz pulchritudie dicit dyo. in eodē li. Angelus est manifestatio occulti luminis speculum purū. clarissimū. incōtaminatū. incoīnquatum: immaculatū. suscipiēs si fas est dicere pulchritudinē boniformis deiformitatis. Tercio sunt fortissimi ratiōe virtutis et potētie. De quoz fortitudine dicit. dan. li. ij. ca. iij. Fortes sunt et parati ad dei voluntatis expletionē: et vbiq; cōsētam inueniunt vbiq; diuinus iusserit iutus. Celum em̄ habet altitudinē. pulchritudinē. fortitudinem. De duob; primis eccl. xliij. Altitudis firmamentū et c. De tercio iob. xxvij. Tu forsan cum illo fabricatus es et c. **C**elum aut supsubstantiale est equalitas diuine excellētie. de quo xps venit. et vsq; ad illud postmodū ascēdit. De quo dicit in psal. A summo celo egressio eius: et occurfus eius vsq; ad summū eius. Sup omnes igit; hos celos vsq; ad ipm celus supsubstantiale xps ascendit. Quod em̄ ascēderit super omēs celos materiales. habet per illud qđ dicit in psal. Eleuata est magnificētia tua sup celos dcus. Sup omēs em̄ celos materiales vsq; in ipm celum empiriū ascēdit. nō sicut heiyas qui in curru igneo ascēdit vsq; ad sublunārē regionē. nec eam trāscendit: sed in paradisu terrestrē trāslat est. qui adeo eminet vt pertingat ad sublunārē regionē. nec eā trāscendit. In hoc ergo celo empirio xps residet. et est specialis et ppria eius mansio et angeloz et aliorū sanctorū. Et cōgrue cōuenit hec habitatio habitatoribus. Illud em̄ celum ceteros celos excellit dignitate. p̄ioritate. situ. et ambitu.

et ideo est conueniens habitatio xpi. qui omnes celos rationales et intellectuales transcendit dignitate. eternitate. situ. immobilitatis. et ambitu potestatis. Similiter est cōgrua habitatio sanctorū. Illud em̄ celum est vniforme: imobile: luminoso: et capacitate immēse. Et recte cōgruit angelis et sanctis qui fuerūt vniformes in operatione imobiles in dilectione. luminosi in fide siue cognitione. capaces in spū sancti receptione. Quod aut super omnes celos rationales id est omnes sanctos ascēderit. patet per illud qđ dicit cant. ij. Ecce iste venit saliens in montibus trāscol. Et vocant montes angeli. colles vero viri sancti. Quod verō super omnes celos intellectuales. id est angelos ascēderit patet p illud quod dicitur in psal. Qui ponis nubē ascēsus tuū: qui ambulat sup pen. ven. Itē ascendit sup iherosolimam et volauit sup pen. ven. Quod aut vsq; ad celus supsubstantiale. id est dei equalitatem ascēderit. patet p illud quod dicit mar. vl. Et dñs quidē iherosolimam locutus est eis. assumptus est in celū. et sedet a dextris dei. Dextera em̄ dei est equalitas dei. Bern. Dño meo singulariter a dño et dictum et datū est sedere a dextris glie ipsius. vtpote in gloria coequali. in essentia consubstantiali: pro generatione consubstantiali. maiestate non dispari. eternitate nō posteriori. Uel potest dici qđ xps in ascensione sublimis fuit quaduplici sublimitate: scz locali: remuneratione p̄mij. cognitioali: et virtuali. De primo ephe. iij. Qui descēdit ipse est et qui ascendit sup omnes celos. De scđo phil. ij. factus obediēs et c. Ubi dicit aug. Hūilitas claritatis est meritū. claritas hūilitatis est premiū. De tercio psal. Ascēdit sup cherubim id est sup omnē sciētie plenitudinē. De quarto patet quia ascēdit etiā sup seraphim. Ephe. ij. Scire etiā sup eminentē caritatem christi. **C**irca septimū quare. scz ascēdit. Notandū qđ ascensionis sue nouē sunt fructus siue utilitates. Prima utilitas est cōsecutio amoris diuini. Jo. xvi. Nisi ego abiero paraclitus nō veniet. Ubi dicit aug. Si carnaliter michi adbaseritis capaces spūs non eritis. Scđa est maior cognitio dei. Jo. xij. Si diligere tis me gauderetis vtiq;: qđ vado ad patrem. Ubi dicit aug. Ideo subtrabo formā istam serui i qua pater maior me est: vt deū spūaliter videre possitis. **T**ercia est meritū fidei. De hac sic dicit leo in sermone de ascensione. Tunc ad equalem patri filium eruditio: fides gressu mētis cepit accedere et cōtractiōe corpore in xpo substantie. in qua patre minor est nō egere. Magnaz em̄ hic vigor est

De sancto Spiritu

mentū in cunctanter credere q̄ corporeo non vidētur nituiti et ibi figere de sideriū quo neq̄as inferre cōspectū. Aug^o. li. confessionū. Exultauit vt gigas ad currendā viā suā: Nō em̄ tardauit sed cucurrit clamās dictis. factis. morte. vita: descēsu: ascēsu. Clamās vt redeam^o ad eū. et discessit ab oculis vt redeam^o ad cor et inuēiamus eū. **Q**uarta est nostra securitas. Ideo em̄ ascēdit vt noster aduocatus sit apud patrē. Valde em̄ securi esse possumus q̄n̄ talem aduocātū apud patrē nos habere cōsideram^o. Jo. ij. Aduocātū habem^o apud patrē ihesus xpm̄ iustū: et ipse est ppiciatio p̄ peccatis nostris. De hac securitate dicit be^o. Securū accessum habes ob̄s apud deū: vbi mater ante filiū: et fili^o an̄ patrē: mater ostēdit filio pectus et vbera: fili^o ostēdit patri latus et vulnera. Nulla ergo poterit esse repulsa: vbi tot sunt caritatis isignia. **Q**uinta est n̄ra dignitas. Maxima quidē n̄ra dignitas est q̄n̄ natura nostra vsq̄ ad dexterā dei exaltata est. Vt et āgeli hāc dignitatē in hoibus p̄siderātes. deinceps p̄hibuerūt se adorari ab hoibus sicut dicit apoca. xix. Cecidi inq̄r ante pedes ei^o vt adorares eū: et dixit michi. Vnde ne feceris conseruus tuus sum et fratruū tuoz. Vbi dicit glosa. In veteri lege nō p̄hibuit se adorari: s̄ post ascēsiōnē videns sup̄ se exaltari hominē timuit adorari Leo papa in sermone de ascēsiōne. Hodie natura nostre humanitatis vltra cūctarū altitudinē potestati ad dei patris est p̄uecta p̄fessum: vt mirabilio: fieret gratia dei cū remōtis a p̄spectu hoim̄: q̄ merito reuerentiā sui sentiebant idicere: fides nō diffideret: spes nō fluctuaret: caritas nō reperet. **S**exta est spei n̄re soliditas. Hebre. iij. Habētes ergo p̄rificem magnū qui penetravit celos ihesus filiū dei. teneamus spei n̄re cōfessionē. Itē hebre. vi. Qui cōfugimus ad tenendā. p̄positā spem: quā sicut anchorā habemus aīe turam ac firmam et incedentem vsq̄ ad interiora velaminis. vbi p̄cursor: p̄ nobis introiuit ihesus. De hac iterum leo. Christi ascensio nostra est p̄uetio. et quo p̄cessit gloria capitis eo spes tendit et corporis. **S**eptima est vie ostēsiō. Miche. iij. Ascēdit pandēs iter ante eos. Aug^o. Vt tibi factus est ipse saluator. surge et ābula: habes quo noli pigrescere. **O**ctava ianue celestis apertio. Sicut ei primus adā aperuit ianuas inferni sic sc̄s paradisi. Unde ecclia cātat. Tu de victo mortis aculeo etc. **N**ona loci p̄paratio. Jo. xiiij. Vado parare vobis locū. Aug^o. Dñe para q̄ paras nos em̄ tibi paras. et te nobis paras: quando locū paras. et tibi in nobis: et in te nobis.

De sancto Spiritu lxxvii. A

Spiritus sanctus hodierna die vt sacra actū testat̄ historia in aplos i linguis igneis missus est. Circa cuius missionē siue aduentum octo consideranda sunt. Primo a quo missus est. sc̄do quot modis mittit siue missus est. tercio quo tpe missus est. quarto quotiens missus est. quinto qualiter missus est. sexto in quos missus est. septimo p̄pter qd̄ missus est. octauo p̄ quid missus est. Circa primū sc̄s a quo missus est. Notāduz q̄ ipm̄ spm̄ pater misit. et filius misit: et ipse sp̄s sanctus seipm̄ dedit et misit. De primo Jo. xiiij. Paracletus aut̄ sp̄s sanctus quē mittet pater in noīe meo etc. De sc̄do Jo. xvi. Si aut̄ abiero mittā eū ad vos Missio em̄ in istis inferio: ib^o habet cōparationes ad suū mittentes: sub triplia habitudine. sc̄s vt ad dantē esse: et sic mittit radius a sole: vt ad dantē virtutē: et sic mittit iaculū a picetro: e: vt ad dantē iurisdictionē siue auctoritatē. et sic mittit nūctius a p̄ceptore. Sc̄dōm hūc triplīcē modū missio potest cōuenire spiritus sancto. Mittit em̄ a patre et filio. tanq̄ ab eis habēs esse: et virtutē et auctoritatem in operādo. Nichillominus et ipse sp̄s sanctus seipsum dedit et misit. qd̄ videt̄ insinuari Jo. xvi. cū dicit. Cū aut̄ venerit ille sp̄s veritatis etc. Nam sicut dicit leo papa i sermone de pent̄. brā trinitas in cōmutabilis deitas vna est i substantia in diuisa in ope: cōsors in voluntate. par in omni potētia: equalis in glia. Diuisit aut̄ sibi opus nostre redēptiōis misericordia trinitatis. vt pater p̄ opicia: et filius